

360 kr. Söderberg avled den 12 september 1911 och hans änka Maria Söderberg tog över ansvaret för poststationen och fick kontrakt om dess skötsel. Hennes årsarvode höjdes till 420 kr med 1915 års ingång.

Bland följande postchefer i Harbonäs kan nämnas Marta Elisabet Eriksson (född Söderberg) som tog över den 1 maj 1929, och senare Östen Martelleur. Med 1970-talets riksomfattande förändringar fick posten i Harbonäs termen postkontor. Oron för att detta skulle dras in under den stora rationaliseringsvågen blev efter hand större, trots att det flyttades in i nya moderna lokaler den 2 november 1987, samtidigt som namnet ändrades från Harbonäs till Harbo. Man ansåg det som en lättnad när det kom besked 1991 om att kombinationen med bankärenden skulle säkerställa postkontorets bibehållande. Postmästare Inga-Britt Gustavsson överlämnade till Lena Lindström ansvaret för service till de drygt 500 hushåll som har postadress Harbo.

Harbos post blir kvar

Posten i Harbo blir kvar. Det beskedet har kommunledningen fått från postens regionkontor i Uppsala.

Posten har haft planer på att lägga ner de mindre postkontoren på grund av dålig lönsamhet.

Socialdemokratiska föreringen i Harbo ville i årets början att kommunledningen skulle göra en uppvaktning för att posten skulle få vara kvar i samhället.

En utredning var på gång inom postväsendet om att utöka kundtjänsterna med bland annat bankärenden.

I väntan på förhandlingarna mellan bankerna och posten avvaktade kommunstyrelsen med en eventuell uppvaktning.

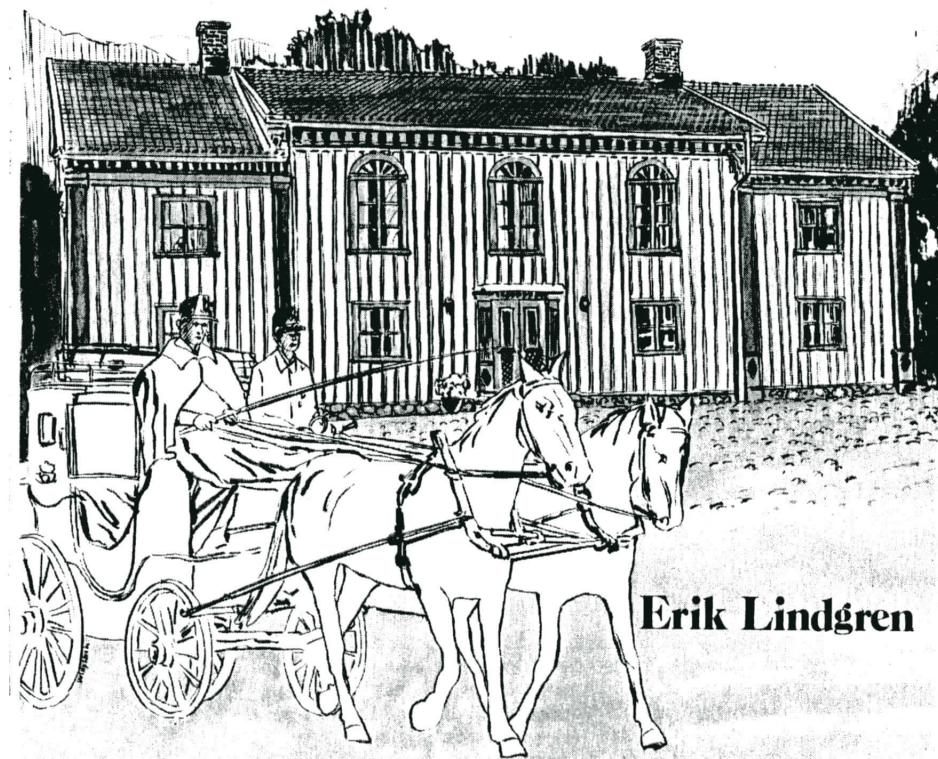
Posten har nu fått möjligheter att tillhandahålla bankärenden och på det sättet är posten i Harbo tryggad.

— Det beslutet är vi tacksamma för säger kommunalrådet Bertil Lövgren.

B-E R.

Klipp ur Sala Allehanda den 4 maj 1991.

POST- historia från Östervåla pastorat

Erik Lindgren

Förlagan tillverkad 1994
Detta är kopia nr

Posthistorisk skriftserie 235

Förord

Enligt nu gällande indelning omfattar Östervåla och Harbo församlingar tillsammans Östervåla pastorat. Det är ett så litet område, geografiskt sett, att det enligt mitt system att berätta posthistoria inte motiverar ett separat häfte. Jag ger mig ändå på den uppgiften som en liten uppmärksamhet åt ett par färdkamrater jag hade nyligen under en sällskapsresa med buss. Det var seniorerna i en lantbrukarfamilj som fångade mitt hjärta genom flärdfritt uppträdande och rörande öppenhet.

De båda poststationer som funnits i det område som jag nu "kartägger" helt kort från posthistorisk synpunkt, presenteras i den ordning de tillkommit tidsmässigt, d v s med Östervåla först såsom den äldsta poststationen. Häftet får ses som en skildring med små glimtar om hur befolkningen kunde kämpa för att få bättre postservice eller hur kommunledningen engagerade sig för detta.

Det är således inte fråga om att beskriva postens utveckling i sin helhet inom området. Det blir i stället exempel på händelser av varierande slag, händelser som i någon mån belyser problem som uppstår i relationerna mellan Posten och samhället eller mellan Posten och dess anställda.

Alla uppgifter är hämtade från handlingar i Postens arkiv. Med tanke på dem som vill fördjupa sig genom ytterligare studier vid besök i Postens centralarkiv anger jag i ett fall diarienummer för de handlingar som ligger till grund för det redovisade ärendet. För synpunkter från läsarna är jag tacksam.

Växjö i juni 1994

Erik Lindgren

Häftet i den posthistoriska skriftserien tillverkas med hjälp av en ordbehandlare, en ljuslåda för montering och en kopianer, allt av enklaste slag. Det är fråga om ett rent hantverk och defekter kan förekomma. Jag hoppas Du har överseende därmed och att Du accepterar att det framforskade innehållet är viktigare än häftets utförande.

Erik Lindgren

Östervåla

Efter särskild framställning (diarienummer KlB 1864:226) medgav poststyrelsen att en poststation skulle öppnas i Östervåla den 1 november 1864. Beslutet angav stavningen Öster-Wåla. Poststyrelsen hade i mars 1860 fått regeringens medgivande att öppna poststationer på landsbygden, "ämnade att, såsom speditjonskontor, för mera avlägsna orter underlätta förbindelsen med närmaste postkontor eller postexpedition". De båda sistnämnda termerna var beteckningen på den tidens förvaltningspostkontor, då indelade i två huvudklasser med postkontor såsom de främsta och postexpeditioner såsom de mindre, tillkomna genom ett löneregleringsbeslut 1849. Deras föreståndare kallades postexpeditörer och tillsattes av poststyrelsen sedan regeringen medgett en postexpeditionens inrättande i varje särskilt fall. Däremot var det regeringen som utnämnde cheferna för de större postkontoren, chefer som i allmänhet titulerades postmästare.

Med de poststationer som började inrättas 1861 på grund av regeringsmedgivandet ett år tidigare var det helt annorlunda. Det var klart utsagt i regeringsbeslutet att de skulle utgöra "speditjonskontor" och i realiteten blev deras befogenhet starkt begränsad. Länsstyrelserna rådgjorde med kronofogdar och länsmän om behovet av och lämpliga lägen för eventuellt önskade poststationer sedan poststyrelsen begärt uppgifter om detta. Det gick långsamt i början och när framställningen om en poststation i Östervåla kom till poststyrelsen, fanns det bara ca 150 poststationer i hela landet. Antalet postkontor och postexpeditioner tillsammans var då nära nog exakt 200, vilket sålunda utgjorde ett större antal än poststationerna. Siffrorna blev efter hand omvända och med 1874 års ingång fanns det fem gånger så många poststationer som postkontor och postexpeditioner. Från 1882 års ingång kallades också postexpeditionerna för postkontor. Från kundsynpunkt kan de sägas ha varit likställda även dessförinnan.

Till föreståndare för Östervåla poststation utsågs från starten i november 1864 folkskolläraren Johan Åkerlund, född 1829. Det blev en tämligen mjuk början och sammanlagda antalet ankomna och avgående rekommenderade försändelser uppgick bara till 201 under 1865. I ett brev till poststyrelsen den 22 oktober 1874, tio år efter poststationens tillkomst, då Åkerlund begärde höjning av årsarvodet från 250 till 400 kronor, framhöll han att motsvarande antal rekommenderade försändelser under 1874 års tre första kvartal uppgick till 1450 "och torde vid årets slut uppgå till omkring 2000, eller 10 gånger mera än under det förstnämnda året". Han uppgav också att han under de tre kvartalen hade sålt frimärken för 1100 kronor. Dessutom

spädde han på sin framställning bl a med uppgifter om omkostnader för verksamheten vid poststationen, nämligen:

"att den särskilda lokal, som på senare tiden blivit nödvändig för postgöromålen drager dyr hyra, att ordnandet och utdelandet av 578 ex tidningar och tidskrifter drager mycken tid,

att tjänstgöringen vid denna station är vida mera ansträngande än vid många andra, därför att det är, kan man säga, fyra nattposter i varje vecka, nämligen tvenne mitt i natten och tvenne tidigt på morgnarna,

att tjänstgöringen i allmänhet är betydligt förökad numera emot för några år sedan,

samt slutligen att levnadskostnaden under den senaste tiden blivit mycket stegrad och att allt arbete nu betingar betydligt högre avlöning än förr".

Postmästare Carl Fredrik Flodman i Uppsala uppgav i sin remisspåskrift att den Östervåla kringliggande bygden var känd för sin stålfabrikation och hade livlig rörelse och tillstyrkte framställningen om förhöjning av årsarvodet till 400 kronor. På detta prutade poststyrelsen och medgav genom beslut den 3 november 1874 att Åkerlund skulle få 360 kr om året.

in 1872. in 1873 Ψ
Postkontoret ————— 5664. — 6035
värdet af utlämnade frimärken — 428 Ψ — 947

4 gånger blott femna hänt.

Posten 4, de af 2 nattposter - de af 10
komma ombes. 6 tidningar.

Dessa konceptanteckningar gjorde handläggaren vid poststyrelsen i målet om högre årsarvode till Johan Åkerlund.

Med 1874 års ingång övertog postverket ansvaret för kronobrevbäringen i större delen av Västmanland. Detta påverkade emellertid inte det område som berörs i detta häfte. Jag finner ändå anledning att något beröra den stora omorganisation som låg i kronobrevbäringsreformen och ger utrymme för detta i avsnittet om Harbonäs.

Här skall jag återge något om den fortsatta utvecklingen vid pastoratets ursprungliga poststation. Skollärare Johan Åkerlund blev länge kvar på sin post. I personalförteckningen anges att han avled den 19 februari 1896.

Bakom den knapphändigaste anteckningen ligger emellertid en stor tragedi. Det var en vinterkall kväll som han mötte sitt öde när han avslutade postarbetet för dagen. Folkskollärare Petrus Blomberg blev hans sista kund och de båda vännerna hade pratats vid en stund. När Åkerlund var sysselsatt med att sätta in kassan i värdeskåpet, knackade det på dörren. Förmodligen utan att ana oro gick han och öppnade men möttes av ett xhugg i pannan.

Mördaren tycktes ha riktat flera slag mot honom även efter det hans offer hade fallit och avlägsnade sig sedan han tagit med sig kontanterna i frimärkskassan, ca 200 kr. Han låste dörren utifrån och begav sig enligt ett par vittnen springande från huset.

Det ena vittnet, Vera Halldin, var på väg till posten för att köpa några frimärken, medveten om att Åkerlund var tjänstvillig och inte höll så noga på tiderna för öppethållandet. Hon hörde ett stönande från lokalen och tillsammans med det andra vittnet, färgaren Victor Nordin, gick hon till postmästarens bostad intill postlokalen. Intet ont anande satt fru Åkerlund där och väntade på att maken skulle komma.

Folkskollärare Blomberg larmades. Han och Nordin bröt upp dörren till postlokalen och möttes av en förskräcklig syn. Starkt blödande låg poststationsföreståndaren på rygg. Doktorn larmades men det gick inte att rädda Åkerlund. Han dog efter någon timme och den samtidigt larmade kronolänsmannen Gråberg började genast med förhör. Rånaren hade lämnat kvar det mesta av kassaskåpets innehåll samt assurerade brev med högt värde.

Nyckeln till postlokalen hittades bortslängd. Under den fortsatta utredningen blev olika personer misstänkta, till och med folkskolläraren Petrus Blomberg så sent som i mars 1904. Han hade för övrigt varit fungerande poststationsföreståndare efter mordet fram till dess att en ny ordinarie föreståndare tillsattes den 1 april 1896, nämligen komminister Wilhelm Mauritz Fröstedt. Sedan denne slutat efter ett år, blev Petrus Blomberg åter föreståndare och innehade befattningen när han till och med häktades den 23 mars 1904 som misstänkt för dådet.

För det fatala missgreppet svarade landsfiskal Carl Köhler, som fann för gott att fly till USA sedan hans upprepade fel och maktnissbruk kommit i dagen. Det behövdes bara en timmes rättegång för att Blomberg skulle försättas på fri fot. Han möttes av hela samhällets hyllning och kunde fortsättningsvis sköta postärendena som vanligt.

Den verkliga mördaren uppdagades långt senare. En son till kronolänsmannan Gråberg fick höra att förre artilleristen och luffaren Karl Karlgren Bäck på Munktorps ålderdomshem hade något att berätta. Vid konfrontationen uppgav han utan omsvep att han hade dödat poststationsföreståndaren Åkerlund 31 år tidigare. Han tog tillbaka bekännelsen men när han blev sjuk ett år senare erkände han på nytt. Flera detaljer i bekännelsen styrkte att han talade sanning. Natten efter den upprepade bekännelsen dog han.

Detta var i april 1938 och mycket hade hunnit förändras i Östervåla. Folkskollärare Petrus Blomberg hade efterträtt den 1 oktober 1917 av hemmasonen Viktor Elof Nordin och poststationen hade utvecklats så positivt att den kunde statushöjas till en postexpedition den 1 mars 1958. Då blev Valter Martin Fredrik Karlsson föreståndare med titeln "stationsmästare". De senaste årtiondenas omvälvande förändringar medförde bland annat att postexpeditionen fick termen postkontor 1977. Med titeln postmästare fick Solveig Lindberg ta över ansvaret för service till de drygt 1400 hushåll som har postadress Östervåla.

Harbonäs

Med början 1874 genomfördes en av 1800-talets mest omfattande reformer inom postverket. Efter genomförd riksdagsbehandling beslöts att kronbrevbäringen, som till och med var äldre än postverket, skulle ersättas med nya postgångar och poststationer. "En poststation i var socken" var målsättning, men en brasklapp "där så behövdes" tillfogades.

Det bedömdes sålunda inte behövt med en poststation i Harbo socken, varför denna måste sälla sig till raden av missgynnade församlingar. Representanter för sådana samhällen lät höra av sig till poststyrelsen med önskemål om förbättrad postservice och det gjorde även personer i Harbo socken.

Redan vid kommunalstämman den 12 september 1875 ville man "*inhämta församlingens utlåtande om saken*". Man beslöt då att göra en anhållan hos poststyrelsen om att en poststation skulle inrättas. Ur protokollets första paragraf hämtas följande motivering för en ansökan:

"Församlingen, vars folkmängd vid senaste årets slut uppgick till 1342 personer, har för närvarande sin post på Uppsala, varifrån är 4½ mil; närmast belägna poststation är Ö.Wåla, varifrån är 1 mil, men som posten går först genom Harbo innan den anländer till Wåla, skulle då över Wåla hit adresserade brev senare framkomma, än vad nu är förhållandet. Om det därför i detta avseende är en fördel att hava posten över Uppsala, så är olägenheten därav dock icke så ringa. Så t ex skola de brev, som anlända från angränsande socknar, först gå här förbi till Uppsala och sedan hit tillbaka; och alla de hit adresserade rekommenderade brev komma ej adressaten tillhanda förrän efter en halv vecka efter det underrättelsen om sådana brevs ankomst till Uppsala hit ingått, varjämte dessa brevs transport i lösväska den 4 1/4 mil långa vägen måste ske på den emottagandes risk".

Utsedda representanter för socknen skickade den 5 oktober 1875 sin framställning till poststyrelsen och återopade protokollsutdraget. De föreslog församlingens skollärare till poststationsföreståndare och gjorde ett tillägg med förstärkning av skälen för behovet av en poststation, nämligen

"att, då brev härifrån med posten avsändas till ortens provincialläkare, som bor 2 1/4 mil härifrån i Nora socken, dessa brev, såsom gående över Uppsala, framkomma 2 1/2 dygn senare än vad förhållandet vore, om härstädes poststation funnes. Så måste även de brev, som härifrån skola till socknens Länsman, sändas antingen med särskilt bud 1 1/4 mil till hans bostad i Wåla eller ock med posten över Uppsala".

En annan olägenhet är af den att alla, så Krongl. Majte som Landshövdingen Embatte Kungärdar, nu måtte med gånge bud skriva vilka sändas på statens bekostnad från det 1/4 härifrån belägna Krono-Länsmans bostället i Ö. Wåla. På grund häraf höggades församlingens ledamöter af kommunalstyrelsen af fördelen af en poststation inom församlingen, och såväl Herr. Löjtnanten och Riddaren E. Kattengren och kyrkoherden Örné af församlingens vägnar drömhörs Krongl. Generalpoststyrelsen göra vördsam anhållan.

postmäst. intyga:
 Jan Malin Per Persson
 Upplåst i Harbo kyrka d. 19 sept. 1875 betygne
 Carl Olin
 Rätt utdraget betygne
 Carl Olin
 Kommunaltämnes Ordförande

Detta är en reproduktion av sista sidan av 1875 års framställning om en poststation i Harbo socken.

Poststyrelsen remitterade framställningen den 9 oktober 1875 till postkontoret i Uppsala. Postmästare Carl Fredrik Flodman bedömde i sitt svar den 16 oktober 1875 brevväxlingen i Harbo som ringa och anförde bl a följande:

"Med nuvarande Uppsala-Gysinge posten expedieras nämnda sockens väska och avlämnas under vägen. Brev till överklagade orterna kunde då sändas med den posten åtföljande brevlådan fram till Östervåla poststation, eller även kunde socknen för nämnde brevutväxling hålla en lösväska på Östervåla poststation, då enligt kontorets förmenande all överklagad tidsutdräkt med nämnde orter bleve avhjälpt".

Poststyrelsen ansåg vid föredragning den 22 oktober 1875 att ärendet inte borde föranleda till vidare åtgärd. Något besked om det negativa utfallet fick sökandena inte med mindre de själva gjorde förfrågan hos poststyrelsens registrator. Men tydligen ilsknade man till över uteblivet svar och försökte fundera ut några starkare skäl för en poststation inom socknen.

Nu hör till saken att den östra delen av Västmanland inte tagits med i det "stora svepet" när kronobrevbäringsreformen genomfördes inom länet vid 1874 års ingång. Ur poststyrelsens beslutsskrivelse till länsstyrelsen i Västerås den 12 december 1873 citerar jag följande:

"Vad åter beträffar övriga av vederbörande kronofogdar föreslagna åtgärder i och för ersättande av kronobrevbärningen såsom att - - - vad östra delen av länet vidkommer, nya postgångar blivit föreslagna under förutsättning att åtskilliga poster bliva indragna, såsom Enköping - Sala och Gysinge - Uppsala, vilka förändringar dock, åtminstone f n icke kunna genomföras, helst K.Befallningshavande i Uppsala län ännu icke avgivit yttrande i fråga om kronobrevbärningen,

har med särskilt avseende å den korta tid som till årsskiftet återstår, Generalpoststyrelsen ansett t v böra anstå med den slutliga regleringen av dessa angelägenheter, och anhåller fördenskull, det behagade Eder vidtaga de åtgärder som erfordras för att, efter årets utgång och utan de hittills kronobrevbäringskyldiges betungande, de s k kronobreven måtte - intill dess att övriga för den ordinarie kronobrevbärningens ersättande erforderliga nya postgångar och poststationer hunnit inrättas - varda behörigen fortskaffade, mot ersättning av postmedlen på grund av särskilda avtal, träffade på sätt och i den ordning som av Eder prövas lämpliga.

Om de åtgärder som i sådan avseende komma att av Eder vidtagas torde Generalpoststyrelsen från Eder emotse benäget meddelande".

Man kan möjligen utan någon större överdrift tolka detta som carte blanche för länsstyrelsen i Västerås att besluta om postgången i bl a Östervåla pastorat. Landshövding Reinhold Charpentier fick också ta ställning till ett av problemen i sammanhanget, sedan kronolänsman B A Gråberg skrivit till länsstyrelsen den 22 februari 1876 bl a följande:

"Sedan jag, i anledning därav att avtalen om den ordinarie kronobrevbärningens utgörande inom Östervåla och Harbo socknar med sistlidet år upphörde att vara gällande, uti skrivelse till Herr Kronofogden i Salbergs Fögderi den 2 sistlidne Januari hemställt, huruvida nya avtal om denna postföring skulle avslutas, och jag å berörda skrivelse erhållit det svar, att, som postväsendet för östra delen av länet numera ansågs reglerat, några

nya kontrakt om dylik brevbäring till ersättande av Postverket ej vidare borde avslutas, utan, för befordrande av tjänstebrev, den ordinarie posten skulle användas; så får jag vördsamt anmäla följande förhållanden:

att, som någon förändring av postväsendet inom Östervåla och Harbo socknar ej ägt rum, så hava de från Länsmanskontoret till Harbo socken avgående tjänstebrev och kungörelser under innevarande år blivit avsända över Uppsala, varifrån desamma befordrats till Harbo uti en, enskilda personer inom socknen tillhörig lösväska;

att, ägarna till nämnde lösväska likväl hos mig anmält att, då de därtill ej ägde den ringaste skyldighet, de ej tillåte att försändelserna från Länsmanskontoret befordrades med deras väska, för vilken de erlade dryg avgift, synnerligast som de därigenom även finge vidkännas besväret med brevens avlämnande eller avsändande till adressaterna, samt

att, ifrågavarande tjänsteförsändelser således äventyra att kvarstanna å antingen Östervåla eller Uppsala poststation, varigenom adressaterna ej torde, åtminstone vad beträffar de till kyrkan utgående kungörelser och författningar, vara skyldiga att dessa avhämta.

Och får jag, då härav torde framgå nödvändigheten av en poststations inrättande i Harbo, vördsammast anhålla, det Konungens Befallningshavande behagade hos Kungl. Poststyrelsen förorda att en sådan varder därstädes anordnad.

Inrättandet av en poststation i Harbo synes kunna försiggå utan särdeles stora kostnader för Postverket, enär någon ny postlinje ej därigenom erfordras, då lämpligaste platsen för stationen torde vara vid Klockaregården, vilken är belägen i närheten av kyrkan och omkring etthundra famnar från landsvägen, där posten å linjen Uppsala-Östervåla-Gysinge framfärdas."

Man kunde kanske tycka att knepet från sockenborna i Harbo att vägra annan post än den egna i deras lösväska skulle leda till det önskade målet, i all synnerhet som länsmannen nu hos landshövdingen föreslog att en poststation skulle öppnas. Men så lätt gick det inte. Länsstyrelsen remitterade Gråbergs brev till kronofogden för "yttrande samt då tillika meddela förslag å någon person, som kunde vara villig och lämplig att ifrågasatta Poststationsföreståndarebefattning emottaga".

Kronofogde R Bellander förklarade att han ansett Harbo socken vara tillgodosett med postservice då den kunde "genom lösväskor få post från Östervåla poststation å ena sidan och Uppsala postkontor å den andra". Han hade därför vid sammanträde i postfrågan den 30 juni 1875 med länsstyrelsen ansett sig "böra tillsvidare avstå från yrkande å inrättande av poststation i nämnda socken". Men sedan han genom länsmannens brev insett svårigheten med tjänstebrev ansåg han det nu vara behövt med en poststation i Harbo och föreslog organisten J P Martinelle till föreståndare med 150 kr i årsarvode.

Därmed var det ingalunda klart. När postmästare Flodman i Uppsala fick ärendet på remiss från poststyrelsen, svarade han bl a följande:

"Inom kommunen bo för närvarande inga andra tjänstemän än församlingens pastor och kronofjärdingsmän; de tjänsteförsändelser, som utväxlas, synes huvudsakligast vara endast kungörelser till kyrkan, expedierade från kronolänsmanskontoret, vars postadress är Östervåla. Ehuru dessa försändelser, med nuvarande postgången över Uppsala, draga längre tid än om direkt utväxling ägde rum mellan Harbo och Östervåla, sådant kunde dock lätteligen avhjälpas med lösväska även på Östervåla poststation, och skulle för Kungl. Postverket detta anordnande bliva en obetydlig utgift mot den vad en poststation kostar".

Flodman menade att en av postverket bekostad lösväska från Östervåla till Harbo, i vilken tjänstpost kunde inneslutas, skulle tillsammans med den redan befintliga postgången vara tillräckligt för socknens behov. Så blev det också och av poststyrelsens svar till länsstyrelsen den 15 april 1876 framgår avslaget på framställningen om en poststation i Harbo. Sockenbornas knep med den privata lösväskan hade misslyckats.

Flera försök gjordes senare för att få till stånd en poststation. Frågan behandlades sålunda vid kommunalstämman den 21 november 1887 och ledde till en formell framställning den 4 januari 1888 från stämmans ordförande J P Martinelle, ställd till länsstyrelsen i Västerås. Därifrån skickades den till poststyrelsen den 14 januari och vid den följande remissbehandlingen fann postmästare Flodman i Uppsala nu för gott att tillstyrka bifall. Icke förty ansåg poststyrelsen vid föredragning den 28 februari 1888 att ärendet inte borde föranleda till vidare åtgärd.

Vid sammanträdet den 10 juni 1889 med Harbo sockens kommunalstämma fick protokollets femte paragraf följande formulering:

"Då inom alla socknarna omkring Harbo församling finnes en till två poststationer i vardera, och denna församling ensamt är i saknad av en sådan, varav mycken olägenhet stundom förekommer, beslöt stämman enhälligt att ännu en gång hos vederbörande poststyrelsen anhålla om en sådan".

Under mellantiden hade postgången ändrats på så sätt att Harbo nu anlitate den tre mil avlägsna Åkerby poststation som utgångspunkt för lösväskposten. Den följande framställningen var inte så fåordig som tidigare. Den fick mer styrka genom att kronofogde Bellander före dess insändande till poststyrelsen försåg den med uppgiften "att en poststation inom Harbo socken är i hög grad av behovet påkallad". Till föreståndare föreslogs folkskolläraren Oskar Söderberg. Under den följande remissen berördes även postföringsförhållandena och efter avslutad utredning kunde postmästare Flodman i Uppsala i brev till poststyrelsen den 5 och 11 september 1889 sända kontraktsförslag och övriga handlingar för poststyrelsens godkännande. Vid föredragning den 29 november 1889 beslöt poststyrelsen att en poststation med namnet Harbonäs skulle öppnas med följande års ingång.

Folkskollärare Anders Oskar Söderberg blev föreståndare med till en början 150 kr i årsarvode. Detta höjdes genom poststyrelsens beslut i juni 1901 till